

התכלת פרק רביעי מנחות

מג.

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה א"כ דלילה וט'
אחרי מנחה הא א"צ לברך
אלה פעם: (ב) ר"ה ומשני כי
וטר' ואחת ללילה דלילה לר"ה
כ"ל והד"ה: (ג) ר"ה כסות
סומא אסור דחייב:

גליון הש"ס

נמ' למרוסא דאינשי
ביתיה, עין תוס' ידע דה
סוטה ד"ה ד"א:
תד"ה ד"א וכו' דהתם
שאני דבתיבי בהד קרא.
פי' יצמות דף ד ע"א תד"ה
דסתיב:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א) צמרא אי אימורד : ב) ורב
אויא : ג) בדרב אויא ואשתני
ד) בדרב אויא : ה) ארבעים
יום ל"א שבערו עליהם מ"ו

בן ארבעים יום. מחזיק בן ארבעים ה'. ל"א שעברו מ' יום משאלו
מנוף הדם (ימתקלקל); ונערד חוזה. ומקלקל המזהב פסולה
דקלא אילן הוא: חמירא ארכבא. שאר קשה: ושימינך. וזהו שינוי
שאר וזהו שינוי פסול שינוי שקר הממנה דברו לרעה הכל יודעין שרע
הוא (וי) שינוי אמת הממנה דבר
להוסיף עליו ולקיימו הכל יודעין שטוב
הוא: מאי אילן לה בדיקה דקאמר
נמי אטעימה. חזן אדם יכול לנדות
האמר אם לשם אטעימה נצבע על
הטעימה לשם נסיון ואמרנו על (נח):
דטעימה פסולה. ל"א אטעימה וה"ק
אין בדיקין יורה של תכלה בטעימה
שלא יפסל כל היורה אלא שקיל
בטעימה דמפרש על (שם): מר. ש.
הכס: ממשי. שם: מקום: לא
פסלה הוא. דהא איפרד חוזה
בדרך יתכן ולא קלא אילן דהא אישמינ
למעליהם דכריא (א): שמועה. דבר
יתכן ודבר ח' אלא אהרדי איחמר
לומר בשמינ יחד בדיקין וזהו פליגי
אלא היכא דבדיקא כו' (א) והא דבר

אזלז מוספת על דרך יצחק ומפרש
אותה: דייק וזיין. מן המומחה:
כחומרי מסייפא. לעלי דקמי
פסולה פסולה הלכך בני מומחה:
מן העובד כוכבים. אם תגר הוא
שכרה דלא מרע נפשיה וזיין לה
מישראל פסולה. פסולה. דשמה הוא
בצעה ושלן לשנה נעשית: ואש"פ
שאלמו כו'. אפ"ה אחרין (גבי)
תגר ישראל מכהר לו: מאי עמא.
אז מוכרין א' מתיילת לעובד כוכבים:
משום זונה. דלמא הוא לז' זונה
ישראלית וטוירא א' ישראל הוא ומבעל
ליה ב' ועבדין משום לא תחתקן כס'
ועבדו. (א' ל"א משום זונה עובדת
כוכבים דלמא יאיד לא היהודי עובד
כוכבים ב' אלהמה ואמר מ' ישראל ב' ד

נמנה לי ואחי למחשדים: שםא יפלוס.
ישראל עם העובד סוכים זה וסבור
ישראל הוא דהא יש לו צויות יורגנו:
רב יבוהד רמי לים ספלא לפרויסא
דאזני ביסא. היה מטיל צויות
לגדל שמתסכה זו אשמו: ומכר כל
אפלא. ועוד עושה דבר זה כשמתעטף
עטלמי כדל בוקר ובוקר הים מצד:
מדרמי. מחילתא לכסות אשמו קסבר
נשים חייבות זה אלתא קסבר מלוא
עין שלל הזמן גרמא רחא דומה
אל כיום וכן וצין דלי זמן גרמא
נשים פטורות: אלס קן זלנלא!
ומנה אמאי מכר. (א) אלס
פטס רלשן כשמתעטף (א) כשהיה
חשדן לל צרר אל מכלא ואלין ו'
סיונה חרילא דמי דהא אלן לילה

מפסיקו: ולא הוה שרי לה [א] כל יומא. אלא ציליה והלך לא מבקר אלא בצפרא ועולם כרבי: ומאי שגא מלפרא. [א] לצרך כשהוא עומד ומתעטף בה בגשמיות קודם היום [ב] (גירסא): ומשני כי משני לכסות לילה לכסות יום. בא שני טעיות מאניעות (היו) אחת ליום ואחת ללילה (א): פסוקן גרמא היא. לילה לרש לאו זמן צלית והוי יום זמנה: דהניס אישכרא כללם וצננייה: אכנסי דלמיצי ביה (שמות לו) עש ותכלת: כסות סומא (א). דמיצי: ורבעו. דלית

[illegible]

תורה (8) צ"ע עיבוד [2] ושמן הכא נשאר ספרים חיי"ר וגרלה לפרש
תפילין יש להם בדיקה בחסירות וחסירות ואפ"ה אין ניקחין [32] שגגא
לסותרן אבל לעיבוד לשמה לא חיישינן שהכל בקיאי בו והא דמניא
בהמוא' תפילין (ועיורין 97 ד' 15) ה' הלוקח תפילין (8) מן השוק בודקה אחת

אחת נדיעבד איירי (ו) (ולפי הקונטרס)
נראה לי לפרש נדיעבד לא חישין)
והכי תניא נתוספתא דמסכת ע"א
אין לוקחין תפילין אלא מן המומחה
ואם לקח ממי שאינו מומחה ומלא
בידו שנים או שלשה למדים בידק ממנו
תפילין אחד של ד' או של ראש בלמד
הראשון וכן שני וכן שלשי והא דתנן
(סא דף. אה) המולא תפילין מוכסין וז'
זו א"ש"פ שלא בדיקן ההם משום
כבוד דתפילין לא חישין אי"ר מולא
שני דרוב מניין אכל תפילין מומחין
אז ובמסילתא אימא נאמר כאן ימימה
ונאמר להלן (ויקרא ה) ימים תהיה
בגולתו מה להלן (י"ב דף. א) כלא
מגיד שזריך לנדות תפילין (א) אחת ל"ב
חדש דברי ב"ה ג"ש אומרים אין זריך
בדיקה (פ) שמאי אומר אלו תפילין של
אבי אימא ופרקי המולא תפילין
ירושלמי נמי מלא תפילין זריך (בדיקין)
אחת ל"ב חדש דברי רבי רשב"ג
אומר אין זריך וכל הי דמגרי
תפילין כמכור אלו בחזקת (פ) תפילין
הכמור מדבר הכי ק"ל הכי מיהו
בשמושא רבה אלא שזריך שמגרי
פעמיים בשנוע והני בדיקות לא הוו
משום חסירות וימירות אלא שמה בלו
ונתקלקלו ובמחנה אשכנז (ד) בדיקה
דלמרינן בנס' (וימא דף. יא) שנקדת
פעמיים בשנוע ויש לנחל:

בן ארבעים. מירשתי פרק האשה
במה (דף סג.) **מאי** אין זה
בדיקה נמי דקאמר אטעיה. ודיקא
דכר יתקן פרק ב' דלא אהי זלוקס
מן התומחה שורע עניניה ^א כסולה
^ב אבל לא ידע מקלח אינן דאיהו
גופיה לא ידע: **ור"ש** פוסד
בנשים. אף גב דלמרינן דכרות
(דף כ:) גבי קידוש דנשים חייבות דכר
ששטן כסמיה יסון כומיה חסור
ושמור דבדור אחד נאמרו ואמרינן
נמי במסילתין ויכירושלמי דגדילים ולא
תלשג דנידור אחד נאמרו ולא מילתא
איהו דתסא לא איתמא דבדור אחד
אלא לאשמועין איהו אלב הכא
איתמר כי היכי דלא ^א ינסתרו אהדדי
והכי נמי אין להקשות דנידורש כי
היכי דמרינן (פסחים מג.) גבי ארילת
מנה ^ב דתסא שאלי דמתיבי כדא קרא ^א

פשתים יחדיו גרילים
אישתרי כלאים לגביה בלכישא הוא דמחייב בציצית
תרי כלאים לגביהו לא ליחייבו קמ"ל "נהי דאישתרי
דן עבודה לא אישתרי ר"ש פוטרי בנשים מאי מעמא
אותו פרט לכסות לילה אתה אומר פרט לכסות
לכסות סומא כשהוא אומר ³ אשר חכמה בה הרי
האני מקיים וראיתם אותו פרט לכסות לילה ומה ראת
הוציא כסות לילה ⁴ מרבך אני כסות סומא שישנה
ציא אני ⁵ כסות לילה שאינה בראיה אצל אחרים ורבנן
האי

הוא לילה זמן ציית והיוא מצות [עשה] שלא הזמן גרמא ונשים חייבות:
האי

אמאי מברך מצטרא (וחו לא): רב יהודה אינש צניעא הוה, מאחר שהיה מתעטף טליתו לא הוה הוצרך לברך אלא מעט אחת; ומאי שאנא דבספרא מברך ליכריך עלה בלילה קודם משה משעה שהיה עושה צדקה: כי ימצא נכסותו לילה לבסוף יום. היה כלומר ראיתו אחת מחתות משה היה לו שהיה בשיחוריה, וכן בני אמסותי הנה לרשות המרדמא ואלו היה מברך עליה: ורבעא דהיה

(מסולה ס"א ובדיקה משום חששא דמלא אילן)

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

יה אור השלם

1. לא תלכש שעטו צמר
ופשתים יחד:
וברם כי א
2. וזהו לכם לצרית
וראיתם אתו וזריתם את
כל מצות י' ועשיתם אתם
ולא תהיו אחרי לבבכם
ואחרי עיניכם אשר אתם
וגם אחריהם:
3. גדלים תעשו לך על
ארבע כנפות כסותך אשר
תקסה בה: דברים כב יב

יביתו גרשום

[illegible]

מסירה ממנו כל היום ולא
לשנות ולא יהא צריך לבורך
בה קודם היום ובשחרית
עליה דר' דאמרי אינו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones